

Arrest

nr. 297 571 van 23 november 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juni 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op X 1989.

1.2. Verzoeker dient op 25 maart 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 6 september 2022 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 19 juni 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Hawiye-clan, subclan Habar Gidir. U bent geboren op 1 januari 1989 in de stad Mogadishu, gelegen in de provincie Banaadir in Somalië, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië in 2007 verbleef.

Op een donderdag kwamen troepen van de overheid de woningen in uw wijk binnen. U en uw vrienden maakten zich op dat moment klaar om te voetballen. Bepaalde jongeren zeiden dat de soldaten jullie ervan zouden verdenken lid te zijn van Al-Shabaab. Daarop gingen A., A., S. en uzelf zich verschuilen de moskee. Wanneer het leger naderde, ging A. bij de deur staan. A. werd vervolgens gedood. Daaropvolgend viel het leger de moskee binnen, waarop de soldaten jullie ervan beschuldigden lid te zijn van Al-Shabaab. Zij schoten vervolgens naast jullie hoofd om jullie schrik aan te jagen. Daaropvolgend werden jullie meegenomen naar een plaats genaamd Bakhaarka Ali Agoon waar jullie bewaakt werden. Daar dreigden zij jullie benen te breken wanneer jullie niets zeiden. Jullie werden uiteindelijk vrijgelaten.

Door het conflict tussen de overheid en Al-Shabaab werden de jongens in de wijken waar de overheid de huizen binnenviel aangezien als leden van Al-Shabaab. Door deze praktijken probeerde Al-Shabaab op de jongeren in te praten en hen te rekruteren. Uw buur A. vroeg u om lid te worden van Al-Shabaab en gaf u drie dagen bedenktijd. Binnen die drie dagen kwam Al-Shabaab op een avond naar uw huis. Op dat moment bleef u echter toevallig bij een vriend slapen. Uw moeder werd gevraagd waar u was. U diende zich vervolgens bij uw voormalige buurvrouw F. te verschuilen. U verbleef een week bij haar gezin in de wijk Yaqshid.

In november 2007 verliet u Somalië samen met uw voormalige buurvrouw en haar gezin. U kwam in dezelfde maand aan in Kenia. U verbleef eerst drie weken in Nairobi, vooraleer u naar Kakuma trok. U verbleef vervolgens tot 6 december 2020 in een vluchtelingenkamp nabij Kakuma. U vertrok op 6 december 2020 per motor en per bus richting Oeganda. Op 15 februari 2021 vertrok u per vliegtuig vanuit Oeganda naar Turkije. Zes dagen later ging u te voet naar Griekenland. Na vier dagen in Griekenland verbleven te hebben, vertrok u per vliegtuig naar Italië. U ging vervolgens per trein via Frankrijk en België naar Nederland. Daaropvolgend verbleef u 15 dagen in Nederland. U nam vervolgens de auto naar België. U kwam op 24 maart 2021 aan in België, alwaar u op 25 maart 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u vier onderwijscertificaten, een UNHCR-kaart, een vluchtelingenkaart, een badge voor het vluchtelingenkamp en een kaart van de UNHCR en WFP voor. Daarnaast bezorgde u het CGVS op 26 september 2022 enkele correcties als reactie op de notities van uw persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat er twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid aangaande uw verklaringen over de woonplaats van uw familieleden. Tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaart u namelijk dat uw moeder woonachtig is in Mogadishu en uw broer H. in Lafoole (zie verklaring DVZ, p. 7, punt 13A en p. 9, punt 17). Bij het CGVS verklaart u echter dat uw moeder sinds maart 2022 in Nairobi woonachtig is (zie notities CGVS, p. 7-8). Gevraagd met wie zij in Nairobi woont, verklaart u dat zij daar bij kennissen woont en zegt verder dat zij die mensen al kende in Somalië. Gevraagd of zij samen naar Nairobi zijn gevlucht, zegt u dat de andere familie daar al was. Gevraagd of zij bij die familie/kennissen woont, antwoordt u affirmatief (zie notities CGVS, p. 8). Wanneer u later wordt gevraagd

of uw broer H. in Lafoole woont, verklaart u dat uw broer samen met uw moeder naar Nairobi is gevlucht en daar eveneens woonachtig is. Gezegd dat u bij de DVZ verklaarde dat uw broer in Lafoole woonde, zegt u dat hij daar voor uw moeder zorgde. Uw moeder zou in 2008 bij uw broer in Lafoole zijn ingetrokken. Gevraagd waarom u uw broer niet heeft vermeld wanneer er naar de woonsituatie van uw moeder werd gevraagd, zegt u dat er enkel naar uw moeder werd gevraagd en niet naar uw broer H. (zie notities CGVS, p. 9). Uw verklaringen zijn niet consistent en verhinderen het CGVS een goed zicht op de werkelijke woonplaats van uw familieleden te verkrijgen. Deze vaststelling tast uw algemene geloofwaardigheid dan ook aan.

Verder dient te worden vastgesteld dat er enkele elementen de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen bij vertrek uit Somalië ondermijnen. Ten eerste dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS aangaande uw schuilplaats inconsistent en weinig waarschijnlijk zijn. Waar u bij de DVZ verklaart dat u ging schuilen bij uw burens nadat u bedenktijd had gekregen, beweert u bij het CGVS dat u tijdens die drie dagen wel thuis bleef, maar u één dag ging voetballen en bij een vriend ging slapen (zie vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5 en notities CGVS, p. 16). Die vriend woonde enkele huizen verder. Geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ, zegt u dit niet te hebben verklaard (zie notities CGVS, p. 16). Na de pauze tijdens het persoonlijk onderhoud komt u terug op uw verklaringen en merkt op dat u één nacht bij uw vriend, en tevens uw buur, hebt verbleven en dat net het moment was dat Al-Shabaab toevallig bij u thuis langs is gekomen (zie notities CGVS, p. 17). U ging dus niet schuilen, maar verbleef toevallig bij uw burens. Naast uw inconsistente verklaringen, merkt het CGVS op dat het uiterst toevallig is dat u net op de avond van de inval van de terreurorganisatie bij een vriend bleef slapen.

Ook plaatst het CGVS ernstige vraagtekens bij uw houding. U verklaart namelijk dat u drie dagen de tijd hebt gekregen om over het voorstel van A. na te denken. Gevraagd wat u van plan was om te doen, zegt u geen antwoord te hebben gehad. U verklaart dat u niet wou aansluiten, maar je dat ook niet kon zeggen. Nogmaals gevraagd naar uw plan, zegt u dat de enige oplossing was om weg te gaan en u uiteindelijk ook bent weggegaan met de buurvrouw. Gezegd dat u pas bent weggegaan nadat de terreurorganisatie aan uw deur was geweest en gevraagd of u geen plan had voor zij u kwamen opzoeken, verklaart u aan het overdenken te zijn geweest. Gevraagd wat uw opties waren, zegt u dat vluchten de enige optie was. Gevraagd of u wist naar waar u zou gaan, antwoordt u van niet en stelt dat u gewoon thuis bent gebleven en dacht dat er niets zou gebeuren. Verder zegt u nooit gedacht te hebben ooit ergens naartoe te moeten gaan (zie notities CGVS, p. 17). Het lijkt dat u uw antwoorden aanpast aan de vragen van de protection officer. Het is namelijk opmerkelijk dat u enerzijds beweert dat u enkel kon vluchten en niets anders deed dan overdenken, terwijl u anderzijds verklaart gewoon thuis te zijn gebleven en u dacht dat er niets zou gebeuren. Des te frappanter is het feit dat u tijdens die drie dagen eenvoudigweg ging voetballen en ook eenmaal per toeval bleef slapen bij een vriend (zie notities CGVS, p. 16-17). Uit uw verklaringen blijkt dat u een uiterst passieve houding aannam. Uw houding ligt niet in lijn met de houding die men normaliter van iemand in uw situatie zou verwachten. Het is weinig aannemelijk dat u geen enkele poging zou doen tot het vinden van een uitweg. Zeker gezien u verklaart dat u zou worden gedood door de terreurorganisatie wanneer u het voorstel zou afwijzen (zie notities CGVS, p. 17-18). U probeerde met andere woorden de leden van Al-Shabaab niet actief te ontwijken. Deze vaststelling doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen.

Daarnaast is het gestelde gedrag van uw buurvrouw eveneens merkwaardig. Zo verklaart u een week bij uw buurvrouw, F. M., te zijn verbleven vooraleer u het land samen met haar gezin verliet (zie notities CGVS, p. 13-14). De familie van F. zou namelijk vanuit Kenia het proces voor gezinshereniging met hun dochter, die in de Verenigde Staten woonde, verderzetten (zie notities CGVS, p. 14). Verder verklaart u dat ook uw buurvrouw bang was dat haar kinderen zouden worden gecontacteerd door Al-Shabaab en daarom ook het land verliet (zie notities CGVS, p. 15). Het is opvallend dat F. net voor haar vertrek uit Somalië het risico zou nemen om iemand onderdak te bieden die op de vlucht is voor Al-Shabaab, wetende dat haar familie op deze manier een grotere kans loopt om in aanraking te komen met de terreurorganisatie. Men zou van iemand in de situatie van uw buurvrouw echter een terughoudende(re) houding verwachten. Geconfronteerd met deze bedenking, antwoordt u dat zij u niet konden zien, de stad groot is en u naar een andere wijk ging, aangezien uw buurvrouw was verhuisd naar een andere wijk (zie notities CGVS, p. 15). Dit is echter geen afdoende verklaring voor het gedrag van uw voormalige buurvrouw. Deze constatering tast de geloofwaardigheid van de door u beweerde gang van zaken verder aan.

Voorts dient opgemerkt te worden dat u sinds het moment dat de leden van Al-Shabaab u thuis hebben opgezocht niets meer hebt vernomen van de terreurorganisatie. Gevraagd of Al-Shabaab u sindsdien nog

probeerde te bereiken, antwoordt u namelijk helemaal geen contact te hebben gehad en u geen telefoon had (zie notities CGVS, p. 18). Zodus rijst de vraag hoe actueel de door u vermelde problemen nog zijn. Wanneer u aan het einde van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wordt gevraagd wat u vreest dat er zal gebeuren bij terugkeer naar Somalië, zegt u gechoqueerd te zijn door de gebeurtenissen die u heeft meegemaakt en u telkens wegloopt als u een agent ziet. Verder verklaart u bang te zijn van Al-Shabaab. Er zouden namelijk van de jongeren die zijn teruggekeerd naar Somalië enkele jongeren gedood zijn. Anderen keerden terug omdat ze Swahili spraken en bang waren te moeten tolken voor Al-Shabaab (zie notities CGVS, p. 24). U haalt dus geen vrees aan bij terugkeer wat betreft de door u beweerde rekrutering.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat zowel u, als uw advocaat aan het einde van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS opwerpen dat u een vrees heeft opnieuw in aanraking te komen met Al-Shabaab. U vreest dat Al-Shabaab u zal viseren omdat u Swahili spreekt. U verklaart dat personen die terugkeerden naar Somalië en die Swahili spreken, opnieuw het land zouden hebben verlaten omwille van een vrees voor Al-Shabaab te moeten tolken (zie notities CGVS, p. 24-25). Uw advocaat voegt hieraan toe dat u verwesterd bent door uw lange verblijf buiten Somalië. U spreekt meerdere talen en uw accent zou na al die jaren in Kenia, uw reisweg naar Europa en uw verblijf in België veranderd zijn. Als verwesterde Somaliër zou u een verhoogd risico lopen om door Al-Shabaab te worden gevisieerd, aldus uw advocaat. De advocaat verwijst hierbij naar arrest 274160 van 16 juni 2022. Dit arrest zou volgens de advocaat ook van toepassing zijn op uw situatie (zie notities CGVS, p. 25).

Wat betreft de aangehaalde vrees gevisieerd te worden door Al-Shabaab omwille van uw kennis van het Swahili en uw accent, stelt het CGVS vast dat dit een blote bewering betreft. U slaagt er niet in uw vrees omwille van uw kennis van het Swahili te individualiseren of te concretiseren. U verwijst immers enkel naar de hierboven geschetste voorbeelden van vrienden. Wat uw accent betreft, moet erop gewezen worden dat u 13 jaar verbleef in buurland Kenia, waar u samenwoonde met verschillende nationaliteiten, waaronder ook mensen afkomstig uit Somalië (zie notities CGVS, p. 21). Het is dan ook weinig aannemelijk dat uw accent dermate zou zijn veranderd door uw verblijf in Kenia. Dat uw accent veranderd zou zijn, is vooralsnog een veronderstelling van uw advocaat (CGVS, p. 25). Dit wordt niet objectief aangetoond. U laat hoe dan ook na in concreto aan te tonen dat u verwesterd bent. Waar uw advocaat verwijst naar uw lang verblijf buiten Somalië, moet worden vastgesteld dat hieruit op zich geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde kan worden afgeleid. Niet onbelangrijk om hierbij aan te merken is het gegeven dat u afkomstig bent uit Mogadishu, een stad in handen van de Somalische overheid (Cf. infra). Bij terugkeer zal u niet in door Al-Shabaab gecontroleerd gebied terechtkomen. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat u bij terugkeer in het vizier van Al-Shabaab zal komen omwille van uw talenkennis, uw accent of omdat u gedurende langere tijd in het buitenland hebt verbleven.

Verder stelt het CGVS vast dat er bij de vergelijking met arrest 274160 van 16 juni 2022 enkele kanttekeningen dienen gemaakt te worden. Ten eerste dient gewezen te worden op het genderverschil. De verzoekster in bovenvermeld arrest is namelijk een vrouw. Zij argumenteerde dat zij in België zichzelf kon ontwikkelen en dat dit in een Somalische context, een patriarchale samenleving, dit niet mogelijk zou zijn. Ook zou de mogelijkheid bestaan dat zij op jonge leeftijd en tegen haar wil zou moeten trouwen eens zij zou terugkeren naar Somalië (zie RvV arrest 274160). Aangezien u tot het mannelijke geslacht behoort, kan worden aangenomen dat u geen gendergerelateerde moeilijkheden zal ondervinden bij terugkeer naar Somalië. Verder kan ook worden opgemerkt dat de verzoekster uit dit specifieke arrest 13 jaar oud was toen zij Somalië verliet en in België aankwam. Door haar jonge leeftijd was de verzoekster ook in staat naar school te gaan in België. Dit in tegenstelling tot uw vertrek uit Somalië, waarbij u al meerderjarig was. U verbleef nadien nog 13 jaar in Kakuma, waar u de westerse waarden logischerwijs niet kan hebben eigen gemaakt (zie notities CGVS, p. 24). Er dient dus opgemerkt te worden dat de beschreven situatie in dit arrest weinig representatief is voor uw situatie. Dit geldt eveneens voor de in dit arrest gemaakte beoordeling.

Tot slot moet nog gewezen worden op het gegeven dat u tot de clan Haber Gedir behoort. Hoewel u geen zicht geeft op uw familiaal netwerk bij terugkeer, is het niet onbelangrijk om aan te stippen dat u tot één van de dominante clans in Mogadishu behoort. Abgal, Haber Gedir en Murusade, allen subclans van de Hawiye, vormen samen de voornaamste clans van Mogadishu en hebben ook milities die actief zijn in de Somalische hoofdstad. Deze milities zijn de facto de belangrijkste bron van bescherming voor burgers in Mogadishu (Cf. **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 21 maart 2023 (update)**, p. 49).

Uit het bovenstaande blijkt dat u niet voldoende en/of tastbare persoonlijke elementen aanhaalt waaruit blijkt dat er, wat u betreft, een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bestaat.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De vier onderwijscertificaten, de UNHCR-kaart, de vluchtelingenkaart, de badge voor het vluchtelingenkamp en de kaart van de UNHCR en WFP kunnen hoogstens uw verklaringen over uw verblijf in het vluchtelingenkamp te Kakuma in Kenia ondersteunen. Uw verblijf in Kakuma staat hier niet ter discussie. Deze documenten hebben echter geen enkele waarde bij het staven van de door u aangehaalde vrees bij terugkeer naar Somalië.

Wat betreft de correctie van een plaatsnaam die u bezorgde op 26 september 2022 als reactie op de notities van het persoonlijke onderhoud, wordt opgemerkt dat deze niets verandert aan bovenstaande vaststellingen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia** van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, en de **EUAA Country Guidance: Somalia** van juni 2022, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2022> of op <https://euaa.europa.eu/>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation** van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, en uit de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu** van 21 maart 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20230321.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab, die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijft de belangrijkste bron van het gewapende conflict. Ook chronische conflicten tussen gemeenschappen en politieke conflicten blijven een belangrijk destabiliserend element. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit voornoemde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.*

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers

die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023** en **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 21 maart 2023**), blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

De nieuwe president, Hassan Sheikh Mohamud, duidt na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten starten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de regio's Hiraan, Bay, Bakool, Galgaduud en Middle Shabelle. Al-Shabaab antwoordt met een toename van terreuraanvallen, ook in Mogadishu.

Tijdens de huidige verslagperiode, de tweede helft van 2022, volgt het aantal geweldincidenten in de hoofdstad een stijgende lijn, met een piek in augustus 2022. ACLED registreert een totaal van 368 incidenten in Mogadishu, waarvan 240 incidenten als battles worden genoteerd. Het merendeel hiervan zijn wapenfeiten tussen al-Shabaab en de veiligheidsdiensten. ACLED registreert ook schietpartijen tussen soldaten en politieagenten en tussen de veiligheidsdiensten en onbekende gewapende groepen. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (autobommen en zelfmoordvesten), granaat-, raketgranaat- en morteraanvallen. Een analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten geeft aan dat het geweld in Mogadishu voornamelijk schietincidenten zijn, waaronder hit-and-run-aanvallen door al-Shabaab.

Al-Shabaab voert in Mogadishu gerichte moorden en terreuraanslagen uit tegen onder meer overheidsambtenaren, de aanwezige veiligheidsdiensten, verkiezingsafgevaardigden, clanoudsten, zakenlui, hotels, politiekantoren, controleposten, het ministerie van Onderwijs, militaire infrastructuur en aan het drukke kruispunt KM4. ACLED registreert ook terreurgeweld waar ISS vermoedelijk verantwoordelijk voor is. Naast deze terreurgroepen zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld.

Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust geviséerd (bijvoorbeeld ambtenaren, zakenlui, politieagenten off duty) of worden als nevenschade slachtoffer van het geweld (voorbijgangers bij een bomexplosie of hotelgasten tijdens een AS-aanval). ACLED registreert voor de categorie violence against civilians in totaal 54 burgerdoden voor 58 incidenten. Bijna alle incidenten zijn gerichte moorden met een vuurwapen waarvan het motief niet altijd is gekend. Al-Shabaab eist het merendeel van deze incidenten op. Het geweld dat ACLED noteert onder explosions/remote violence telt 202 doden, de meerderheid burgers, voor 70 incidenten. Tijdens de verslagperiode voert al-Shabaab in de hoofdstad drie ernstige aanslagen uit. De dubbele bomaanslag op het ministerie van Onderwijs in oktober 2022 is de tweede zwaarste aanslag ooit in de hoofdstad. Er komen minstens 120 mensen om het leven, waarvan de meerderheid burgers, en meer dan 300 mensen raken gewond.

Van de in totaal 1.123.000 nieuwe IDP's in Somalië registreert UNHCR tussen juli en 31 december 2022 246.000 nieuwe ontheemden naar de regio Benadir. De droogtesituatie vormt de voornaamste reden voor ontheemding. Anderen vluchten omwille van veiligheidsredenen. Benadir vangt met 40 % van het totale aantal het hoogste aantal ontheemden op in het hele land.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, dient evenwel besloten te worden dat er niet gesteld kan worden dat de veiligheidssituatie in

Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 zodanig is gewijzigd dat er sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste en tweede middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn middelen:

“De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij stelt eerstens dat verzoekende partij geen geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd inzake de verblijfplaatsen van haar familieleden:

[...]

Verzoekende partij verklaarde het volgende tijdens haar groot onderhoud:

[...]

Wanneer men het gehoor erop naleest, blijkt duidelijk dat verzoekende partij informatie over elk familielid apart gaf omdat verwerende partij per familielid een vraag stelde. Verzoekende partij heeft derhalve gewacht om uit te leggen dat haar broer H. verblijft met hun moeder in Nairobi. Bovendien verbleven haar broer en moeder ten tijde dat het klein onderhoud bij DVZ plaatsvond, in Somalië en zijn ze beiden pas na het kort onderhoud, in maart 2022 vertrokken naar Nairobi.

Wat betreft de incorrecte vermelding van de verblijfplaats van de moeder in het verslag van DVZ, merkt verzoekende partij op dat dergelijke fouten een veelvoorkomend probleem is bij de DVZ interviews. Immers, dergelijke interviews vinden plaats in zeer gehaaste omstandigheden en het hoeft aldus niet te verwonderen dat de informatie niet geheel correct wordt genoteerd. Bovendien is de verblijfplaats niet uit de lucht gegrepen, maar is de moeder afkomstig uit Mogadishu en heeft er zich wellicht een vergissing voorgedaan.

II.1.2. Verwerende partij gaat als volgt verder:

[...]

Verzoekende partij merkt andermaal op dat het interview bij DVZ niet in optimale omstandigheden plaatsvinden. Immers, verzoekers worden telkens onderbroken met de mededeling dat zij over voldoende tijd beschikken om alle details te geven bij het “groot” onderhoud. Derhalve is het niet ondenkbaar dat er foute dingen worden genoteerd. Bovendien bleef verzoekende partij gedurende heel het groot onderhoud wél consistent:

[...]

II.1.3. Vervolgens stelt verwerende partij het volgende:

[...]

Verzoekende partij verklaarde het volgende tijdens haar groot onderhoud:

[...]

Zij wenst het volgende te verduidelijken. Ten tijde dat verzoekende partij concreet werd benaderd en drie dagen bedenktijd kreeg, kon zij niets anders dan nadenken en kwam zij uit op vluchten als laatste redmiddel. Immers, zij kon bezwaarlijk een mondelinge weigering uiten tegen Al Shabaab gezien dit een dodelijke afloop zou gehad hebben voor haar. Toen verwerende partij vroeg wat haar plan was alvorens Al Shabaab de moeder van verzoekende partij benaderde, begreep verzoekende partij dat zij diende te antwoorden in een algemene context, nog voor de concrete problemen plaatsvonden. Derhalve stelde verzoekende partij dat zij dacht dat er niets zou gebeuren en zij niet had verwacht zich ooit in haar leven in Kenia te vestigen. Er is aldus sprake van een misinterpretatie in hoofde van verzoekende partij en niet een tegenstrijdigheid.

Wat betreft het feit dat verzoekende partij nog ging voetballen, merkt zij op dat zij dit deed juist om minder verdacht te lijken. Immers, onder de leden van Al Shabaab die verzoekende partij benaderde, was ook haar buurjongen A. met wie hij samen voetbalde. Indien verzoekende partij plots niet zou komen opdagen, dan zou er een alarmbel afgaan bij haar buurjongen en zou Al Shabaab een extra reden hebben om naar verzoekende partij te zoeken.

II.1.4. Verwerende partij stelt vragen bij de gedragingen van de buurvrouw van verzoekende partij:

[...]

Verzoekende partij wenst op te merken dat zij haar buurvrouw reeds sinds haar vroege kindertijd kent. Zij kreeg soms zelfs eten van haar buurvrouw. De band ging aldus verder dan enkel een goede buurschap. Bovendien woonde de buurvrouw niet meer in dezelfde wijk en ging zij reizen naar Kenia met heel haar familie, bestaande uit haar eigen echtgenoot en hun kinderen. De reis van zowel de buurvrouw en haar gezin waren geregeld alsook die van verzoekende partij waardoor alles vlot kon verlopen. Verder gold het gevaar omwille van Al Shabaab voor alle jongeren, ongeacht of de jongeren reeds persoonlijk waren benaderd of niet:

[...]

Uit het voorgaande is het dus niet zo merkwaardig als verwerende partij doet uitschijnen dat voor de buurvrouw de veiligheid van mensen die zij lief heeft de angst overtrof en derhalve verzoekende partij hielp. Verzoekende partij merkt ook nog op dat zij evident niet kan verantwoordelijk gesteld worden voor de gedragingen en handelingen van anderen, maar slechts kan navertellen wat zij zelf heeft meegemaakt.

II.1.5. Tot slot stelt verzoekende partij het volgende:

[...]

Verwerende partij haar stelling is werkelijk frappant. Verzoekende partij haar antwoord luidt als volgt:

[...]

Zij heeft duidelijk haar angst beschreven, namelijk zij zal of vermoord worden door Al Shabaab of zij zal moeten werken voor hen, zoals tolken, hetgeen valt onder rekrutering. Verwerende partij haar stelling gaat dan ook niet op en zij zoekt spijkers op laag water teineinde een negatieve beslissing te kunnen nemen.

Verzoekende partij vraagt zich ook terecht af hoe Al Shabaab haar nog kan contacteren daar zij zich niet meer in Somalië bevindt en de groepering niet meer beschikken over haar telefoonnummer. Echter, zoals verzoekende partij verklaarde, hebben terugkeerders opnieuw problemen ondervonden met Al Shabaab. Verwerende partij verwacht aldus van verzoekende partij dat zij terugkeert naar haar thuisland op goed geluk en moet aftasten of zij nog in het vizier is van Al Shabaab. Dit is werkelijk ridicuul.

Verzoekende partij vreest voor haar leven en kan onmogelijk terugkeren naar Somalië. Zij komt weldegelijk in aanmerking voor de vluchtelingenstatus. Door haar deze te weigeren, schendt verwerende partij artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

II.2.1. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en dat zij zich opnieuw in Mogadishu zou kunnen vestigen— quod certe non.

Zoals hierboven uiteengezet, heeft verzoekende partij Mogadishu reeds 16 jaar geleden verlaten én heeft geen familieleden meer in Mogadishu. Het feit dat zij er geboren is betekent niet dat zij zich er thans op een veilige manier zou kunnen vestigen. Deze persoonlijke kenmerken laat verwerende partij volledig links liggen.

Mocht Uw Raad – per impossibile - van mening zijn dat in hoofde van verzoekende partij ook de situatie in Mogadishu moet worden onderzocht, kan onmogelijk gesteld worden dat verzoekende partij zich er zou kunnen vestigen zonder gevaar voor haar leven.

Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch gaat zij dit vervolgens ten onrechte relativiseren. Over het algemeen blijkt uit de verschillende rapporten die zij zelf aanhalen, dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds zeer precair is. Zo blijft Al Shabaab een enorme bedreiging vormen voor heel Somalië en dus ook Mogadishu:

[...]

Sterker nog, Mogadishu is een van de doelgebieden van de aanvallen van Al Shabaab juist om de reden dat de groepering het gebied niet meer in handen heeft:

[...]

Nog deze maand op 10 juni 2023 voerde Al Shabaab opnieuw een aanval uit in Mogadishu waarbij burgerslachtoffers vielen:

[...]

Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe verwerende partij na het lezen van de landenrapporten kan stellen dat het veilig zou zijn voor burgers om zich in Mogadishu te vestigen.

II.2.2. Wat betreft de economische wederopbouw van Mogadishu, stelt verwerende partij het volgende:

[...]

Het is frappant dat verwerende partij hiervoor naar haar eigen COI focus verwijst, maar de relevante passages compleet negeert. Immers, het vermelde rapport formuleert volgende bevindingen (p. 40-41):

[...]

Hoewel verwerende partij aldus een verbetering poogt voor te houden in Mogadishu, blijkt dit allerm minst het geval. De situatie is er nog te onstabiel om te spreken van een mogelijkheid tot een menswaardig leven.

II.2.3. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.2.4. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.4. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door Al-Shabaab, naar aanleiding van een poging tot gedwongen rekrutering. Tevens vreest verzoeker bij een terugkeer te moeten tolken voor Al-Shabaab, omwille van zijn kennis van het Swahilli, dan wel te worden vervolgd door Al-Shabaab, omwille van zijn verwestering. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.1.2. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, op grond van de volgende overwegingen:

(a) er wordt getwijfeld aan verzoekers verklaringen over de woonplaats van zijn familieleden waarbij verzoeker wisselende verklaringen aflegt bij DVZ en het CGVS waarbij (i) verzoeker bij DVZ verklaarde dat zijn moeder in Mogadishu woont, doch bij het CGVS verklaarde dat zijn moeder sinds maart 2022 in Nairobi woont bij kennissen die zij reeds in Somalië kende (ii) verzoeker bij DVZ verklaarde dat zijn broer in Lafoole woont, om vervolgens bij het CGVS te stellen dat zijn broer samen met zijn moeder naar Nairobi is gevlucht en (iii) verzoeker bij het interview bij DVZ ook niet vermeldde dat zijn moeder sinds 2008 tot haar vertrek bij zijn broer in Lafoole woonde;

(b) de verklaringen van verzoeker bij DVZ en het CGVS aangaande zijn schuilplaats zijn inconsistent en weinig waarschijnlijk waarbij (i) hij bij DVZ verklaarde dat hij ging schuilen bij zijn burens nadat hij bedenktijd had gekregen en bij het CGVS zijn verklaring aanpast en zei dat hij drie dagen thuis bleef en op één van die dagen ging voetballen om daarna bij een vriend te blijven slapen en (ii) het uiterst toevallig wordt bevonden dat verzoeker juist niet thuis was op de avond van de inval van Al-Shabaab bij hem thuis omdat hij die avond bij een vriend bleef slapen;

(c) er kunnen ernstige vraagtekens worden geplaatst bij verzoekers passieve houding na de vraag om zich aan te sluiten bij Al-Shabaab waarbij (i) het lijkt of verzoeker zijn antwoorden aanpast aan de vragen van de *protection officer* en (ii) het opmerkelijk is dat verzoeker enerzijds beweert dat hij enkel kon vluchten en niets anders deed gedurende die drie dagen bedenktijd dan dit te overdenken en anderzijds verklaart gewoon thuis te zijn gebleven, omdat hij dacht dat er niets ging gebeuren en (iii) het frappant is dat verzoeker gedurende die drie dagen bedenktijd nog ging voetballen en per toeval de dag dat leden van Al-Shabaab naar zijn huis komen bij een vriend bleef slapen;

(d) het gestelde gedrag van verzoekers buurvrouw wordt eveneens merkwaardig bevonden waarbij het opvallend is dat verzoekers buurvrouw net voor haar vertrek uit Somalië het risico zou nemen om verzoeker onderdak te bieden terwijl hij op de vlucht is voor Al-Shabaab, wetende dat haar familie op deze manier zelf in het vizier van Al-Shabaab kan komen waarbij men in deze situatie een meer terughoudende houding van verzoekers buurvrouw zou verwachten;

(e) de vraag rijst hoe actueel de door verzoeker vermelde problemen nog zijn, waarbij verzoeker geen concrete vrees aanhaalt wat betreft zijn beweerde rekrutering door Al-Shabaab wanneer hiernaar gevraagd wordt op het einde van het persoonlijk onderhoud;

(f) de vrees geïsoleerd te worden door Al-Shabaab omwille van verzoekers kennis van het Swahili betreft een blote bewering waarbij verzoeker er niet in slaagt deze vrees te individualiseren of te concretiseren;

(g) verzoeker toont niet concreet aan dat hij verwesterd is waarbij (i) het weinig aannemelijk is dat verzoekers accent dermate zou zijn veranderd door zijn verblijf in Kenia, zijn reisweg naar Europa en zijn verblijf in België dat hij bij terugkeer hierdoor blootgesteld zou worden aan vervolging door Al-Shabaab;

(ii) er geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in verzoekers hoofd kan worden afgeleid door louter te verwijzen naar verzoekers lang verblijf buiten Somalië en (iii) verzoeker afkomstig is uit Mogadishu, een stad in handen van de Somalische overheid, zodat hij bij terugkeer niet in door Al-Shabaab gecontroleerd gebied zal terechtkomen;

(h) verzoeker behoort tot de clan Haber Gedir, wat één van de dominante clans in Mogadishu is, waarbij deze clans milities hebben die actief zijn in de Somalische hoofdstad en bescherming bieden aan burgers in Mogadishu.

4.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.4. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.5. Wat betreft de woonplaats van verzoekers familieleden, treedt de Raad de commissaris-generaal bij, waar hij stelt dat: *“Vooreerst stelt het CGVS vast dat er twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid aangaande uw verklaringen over de woonplaats van uw familieleden. Tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaart u namelijk dat uw moeder woonachtig is in Mogadishu en uw broer H. in Lafoole (zie verklaring DVZ, p. 7, punt 13A en p. 9, punt 17). Bij het CGVS verklaart u echter dat uw moeder sinds maart 2022 in Nairobi woonachtig is (zie notities CGVS, p. 7-8). Gevraagd met wie zij in Nairobi woont, verklaart u dat zij daar bij kennissen woont en zegt verder dat zij die mensen al kende in Somalië. Gevraagd of zij samen naar Nairobi zijn gevlucht, zegt u dat de andere familie daar al was. Gevraagd of zij bij die familie/kennissen woont, antwoordt u affirmatief (zie notities CGVS, p. 8). Wanneer u later wordt gevraagd of uw broer H. in Lafoole woont, verklaart u dat uw broer samen met uw moeder naar Nairobi is gevlucht en daar eveneens woonachtig is. Gezegd dat u bij de DVZ verklaarde dat uw broer in Lafoole woonde, zegt u dat hij daar voor uw moeder zorgde. Uw moeder zou in 2008 bij uw broer in Lafoole zijn ingetrokken. Gevraagd waarom u uw broer niet heeft vermeld wanneer er naar de woonsituatie van uw moeder werd gevraagd, zegt u dat er enkel naar uw moeder werd gevraagd en niet naar uw broer H. (zie notities CGVS, p. 9). Uw verklaringen zijn niet consistent en verhinderen het CGVS een goed zicht op de werkelijke woonplaats van uw familieleden te verkrijgen. Deze vaststelling tast uw algemene geloofwaardigheid dan ook aan.”* De Raad stelt vast dat er sprake is van wisselende verklaringen bij het onderhoud bij DVZ en bij het CGVS. Waar verzoeker herhaalt dat hij gewacht heeft om uit te leggen dat zijn broer H. bij zijn moeder verbleef in Nairobi omdat de commissaris-generaal elk familielid apart leek te overlopen, kan erop gewezen worden dat deze verklaring geen afbreuk doet aan de vastgestelde tegenstrijdigheden. De *protection officer* heeft tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gevraagd met wie zijn moeder in Nairobi woont, waarbij verzoeker verklaarde dat zij aldaar woont met kennissen van haar, die zij reeds kende van in Somalië en die reeds voor haar naar Nairobi zijn verhuisd. Verzoeker klaart niet uit waarom hij op dat moment geen gewag heeft gemaakt van zijn broer H., die samen met zijn moeder in Nairobi woont. Het feit dat het onderhoud bij DVZ inderdaad voor het vertrek van verzoekers broer en moeder uit Somalië plaatsvond, met name op 23 april 2021, doet ook geen afbreuk aan deze vaststelling. Evenmin verklaart deze omstandigheid de andere vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen over de woonplaats van zijn moeder en broer, voor hun vertrek naar Nairobi. Ook het algemene en ongefundeerde betoog in het verzoekschrift dat het een veelvoorkomend probleem is dat er fouten worden gemaakt bij het noteren van de verklaringen van verzoeker bij het onderhoud bij de DVZ, waarbij de interviews plaatsvinden in zeer gehaaste omstandigheden, doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. De Raad wijst er ook op dat verzoeker aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft bevestigd dat hij geen opmerkingen had bij het gehoor bij DVZ, en dat hij hier alle elementen heeft kunnen aanhalen die aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek uit Somalië. (zie NPO, p. 5). Ook uit het verslag van het gehoor bij DVZ blijkt dat zijn verklaringen hem werden voorgelezen in het Somalisch en dat hij middels het plaatsen van zijn handtekening bevestigd heeft dat zijn verklaringen, zoals zij in dit verslag werden genoteerd en aan hem voorgelezen, juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (zie AD, “verklaring CGVS”, laatste pagina). Verzoeker brengt dan ook geen elementen aan, die een ander licht werpen op de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoekers algemene geloofwaardigheid door deze tegenstrijdigheden in zijn verklaringen wordt aangetast.

4.1.6. De Raad wijst er verder op dat de commissaris-generaal op goede gronden heeft gemotiveerd dat er sprake is van inconsistente verklaringen omtrent de schuilplaats van verzoeker nadat hij gevraagd werd om lid te worden van Al-Shabaab. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij in zijn beoordeling dat: *“Verder dient te worden vastgesteld dat er enkele elementen de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen bij vertrek uit Somalië ondermijnen. Ten eerste dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS aangaande uw schuilplaats inconsistent en weinig waarschijnlijk zijn. Waar u bij de DVZ verklaart dat u ging schuilen bij uw burens nadat u bedenktijd had gekregen, beweert u bij het CGVS dat u tijdens die drie dagen wel thuis bleef, maar u één dag ging voetballen en bij een vriend ging slapen (zie vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5 en notities CGVS, p. 16). Die vriend woonde enkele huizen verder. Geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ, zegt u dit niet te hebben verklaard (zie notities CGVS, p. 16). Na de pauze tijdens het persoonlijk onderhoud komt u*

terug op uw verklaringen en merkt op dat u één nacht bij uw vriend, en tevens uw buur, hebt verbleven en dat net het moment was dat Al-Shabaab toevallig bij u thuis langs is gekomen (zie notities CGVS, p. 17). U ging dus niet schuilen, maar verbleef toevallig bij uw bureu. Naast uw inconsistente verklaringen, merkt het CGVS op dat het uiterst toevallig is dat u net op de avond van de inval van de terreurorganisatie bij een vriend bleef slapen." Waar verzoeker andermaal stelt dat het interview bij de DVZ niet in optimale omstandigheden plaatsvond waarbij verzoeker telkens onderbroken werd en amper de tijd kreeg om te antwoorden, kan er opnieuw op worden gewezen dat dit ongestaafd betoog geen afbreuk doet aan de vastgestelde tegenstrijdigheden. De Raad wijst er ook opnieuw op dat verzoeker aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft bevestigd dat hij geen opmerkingen had bij het gehoor bij de DVZ, en dat hij hier alle elementen heeft kunnen aanhalen die aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek uit Somalië (zie NPO, p. 5). Ook uit het verslag van het gehoor bij DVZ blijkt dat zijn verklaringen hem werden voorgelezen in het Somalisch en dat hij middels het plaatsen van zijn handtekening bevestigd heeft dat zijn verklaringen, zoals zij in dit verslag werden genoteerd en aan hem voorgelezen, juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (zie AD, "verklaring CGVS", laatste pagina). Dat verzoeker gedurende het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wel consistente verklaringen aflegt, remedieert de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen afgelegd bij DVZ en het CGVS niet.

4.1.7. Wat betreft de twijfels over de passieve houding van verzoeker nadat hij een voorstel kreeg van A. om zich aan te sluiten bij Al-Shabaab, treedt de Raad de beoordeling van de commissaris-generaal bij dat: "Ook plaatst het CGVS ernstige vraagtekens bij uw houding. U verklaart namelijk dat u drie dagen de tijd hebt gekregen om over het voorstel van A. na te denken. Gevraagd wat u van plan was om te doen, zegt u geen antwoord te hebben gehad. U verklaart dat u niet wou aansluiten, maar je dat ook niet kon zeggen. Nogmaals gevraagd naar uw plan, zegt u dat de enige oplossing was om weg te gaan en u uiteindelijk ook bent weggegaan met de buurvrouw. Gezegd dat u pas bent weggegaan nadat de terreurorganisatie aan uw deur was geweest en gevraagd of u geen plan had voor zij u kwamen opzoeken, verklaart u aan het overdenken te zijn geweest. Gevraagd wat uw opties waren, zegt u dat vluchten de enige optie was. Gevraagd of u wist naar waar u zou gaan, antwoordt u van niet en stelt dat u gewoon thuis bent gebleven en dacht dat er niets zou gebeuren. Verder zegt u nooit gedacht te hebben ooit ergens naartoe te moeten gaan (zie notities CGVS, p. 17). Het lijkt dat u uw antwoorden aanpast aan de vragen van de protection officer. Het is namelijk opmerkelijk dat u enerzijds beweert dat u enkel kon vluchten en niets anders deed dan overdenken, terwijl u anderzijds verklaart gewoon thuis te zijn gebleven en u dacht dat er niets zou gebeuren. Des te frappanter is het feit dat u tijdens die drie dagen eenvoudigweg ging voetballen en ook eenmaal per toeval bleef slapen bij een vriend (zie notities CGVS, p. 16-17). Uit uw verklaringen blijkt dat u een uiterst passieve houding aannam. Uw houding ligt niet in lijn met de houding die men normaliter van iemand in uw situatie zou verwachten. Het is weinig aannemelijk dat u geen enkele poging zou doen tot het vinden van een uitweg. Zeker gezien u verklaart dat u zou worden gedood door de terreurorganisatie wanneer u het voorstel zou afwijzen (zie notities CGVS, p. 17-18). U probeerde met andere woorden de leden van Al-Shabaab niet actief te ontwijken. Deze vaststelling doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen." In het verzoekschrift wordt aangehaald dat verzoeker dacht dat hij moest antwoorden in een algemene context op de vraag van de protection officer over wat verzoekers plan was alvorens Al-Shabaab zijn moeder heeft benaderd, dus nog voor de concrete problemen plaatsvonden. Dit kan echter niet overtuigen. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt duidelijk dat de protection officer op dat ogenblik polst achter de reacties van verzoeker tussen het moment dat hij de bedenktijd van Al-Shabaab kreeg en het moment dat Al-Shabaab bij zijn moeder ging spreken ("Nee, ik bedoel eerder als wat u van plan was om te doen, want u had bedenktijd gekregen en was dus verplicht een antwoord te geven" en "Maar dat was pas nadat zij effectief aan uw deur waren geweest, u had geen plan daarvoor?" zie NPO, p. 17). Uit niets blijkt dat verzoeker de vraagstelling van de protection officer zou hebben geïnterpreteerd als hebbende betrekking op de algemene context, nog voor de concrete problemen plaatsvonden. Verzoeker haalt ook aan dat hij juist ging voetballen tijdens die drie dagen bedenktijd om zo minder verdacht te lijken. Hij voetbalde immers samen met A., die deel uitmaakte van de leden van Al-Shabaab die verzoeker benaderd hadden. Indien verzoeker niet meer zou zijn gaan voetballen, zou A. gealarmeerd zijn en Al-Shabaab een extra reden hebben om verzoeker te gaan zoeken. Dit betreft echter een louter post factum verklaring, die geen afbreuk kan doen aan de gedane vaststellingen. Verzoeker verklaart niet waarom hij deze precisering niet eerder tijdens zijn persoonlijk onderhoud kon verschaffen, alwaar hij enkel stelde dat hij tijdens de bedenktijd ging voetballen, zonder hierbij gewag te maken van de omstandigheid dat dit deel uitmaakte van een bewuste strategie om niet verdacht te worden bevonden. Aangezien de protection officer meermaals heeft gevraagd achter verzoekers plan hoe om te gaan met de bedenktijd door Al-Shabaab, kan worden verwacht dat verzoeker deze strategie alsdan uit de doeken zou hebben gedaan, quod non in casu. De commissaris-generaal stelt dan ook op pertinente wijze vast dat verzoeker een uiterst passieve houding aannam, wat de geloofwaardigheid van zijn vrees verder ondergraaft.

4.1.8. Verzoeker toont voorts geen actuele vrees aan bij terugkeer wat betreft zijn rekrutering door Al-Shabaab. In de bestreden beslissing wordt op pertinente wijze vastgesteld dat: *“Voorts dient opgemerkt te worden dat u sinds het moment dat de leden van Al-Shabaab u thuis hebben opgezocht niets meer hebt vernomen van de terreurorganisatie. Gevraagd of Al-Shabaab u sindsdien nog probeerde te bereiken, antwoordt u namelijk helemaal geen contact te hebben gehad en u geen telefoon had (zie notities CGVS, p. 18). Zodus rijst de vraag hoe actueel de door u vermelde problemen nog zijn. Wanneer u aan het einde van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wordt gevraagd wat u vreest dat er zal gebeuren bij terugkeer naar Somalië, zegt u gechoqueerd te zijn door de gebeurtenissen die u heeft meegemaakt en u telkens wegloopt als u een agent ziet. Verder verklaart u bang te zijn van Al-Shabaab. Er zouden namelijk van de jongeren die zijn teruggekeerd naar Somalië enkele jongeren gedood zijn. Anderen keerden terug omdat ze Swahili spraken en bang waren te moeten tolken voor Al-Shabaab (zie notities CGVS, p. 24). U haalt dus geen vrees aan bij terugkeer wat betreft de door u beweerde rekrutering”*. Aangezien de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten reeds dateren van ruim vijftien jaar geleden, stelt de commissaris-generaal terecht de actualiteit van de concrete vervolgingsfeiten in vraag, temeer daar verzoeker geen concrete indicatie kan verschaffen dat hij alsnog een vrees voor vervolging dient te koesteren bij een terugkeer naar Mogadishu, dat niet door Al-Shabaab wordt gecontroleerd, omdat hij meer dan vijftien jaar geleden is gevlucht, gedurende de bedenktijd om zich aan te sluiten bij Al-Shabaab.

4.1.9. De Raad wijst er verder op dat de commissaris-generaal zich niet heeft beperkt tot een beoordeling van de aangehaalde initiële vluchtmotieven, doch tevens is overgegaan tot een onderzoek en beoordeling van de aangehaalde vrees om bij een terugkeer te moeten tolken voor Al-Shabaab vanwege zijn kennis van het Swahili enerzijds en de aangehaalde vrees om bij een terugkeer te worden gevisieerd door Al-Shabaab vanwege zijn verwestering. In de bestreden beslissing kan dienaangaande als volgt worden gelezen: *“Wat betreft de aangehaalde vrees gevisieerd te worden door Al-Shabaab omwille van uw kennis van het Swahili en uw accent, stelt het CGVS vast dat dit een blote bewering betreft. U slaagt er niet in uw vrees omwille van uw kennis van het Swahili te individualiseren of te concretiseren. U verwijst immers enkel naar de hierboven geschetste voorbeelden van vrienden. Wat uw accent betreft, moet erop gewezen worden dat u 13 jaar verbleef in buurland Kenia, waar u samenwoonde met verschillende nationaliteiten, waaronder ook mensen afkomstig uit Somalië (zie notities CGVS, p. 21). Het is dan ook weinig aannemelijk dat uw accent dermate zou zijn veranderd door uw verblijf in Kenia. Dat uw accent veranderd zou zijn, is vooralsnog een veronderstelling van uw advocaat (CGVS, p. 25). Dit wordt niet objectief aangetoond. U laat hoe dan ook na in concreto aan te tonen dat u verwesterd bent. Waar uw advocaat verwijst naar uw lang verblijf buiten Somalië, moet worden vastgesteld dat hieruit op zich geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde kan worden afgeleid. Niet onbelangrijk om hierbij aan te merken is het gegeven dat u afkomstig bent uit Mogadishu, een stad in handen van de Somalische overheid (Cf. infra). Bij terugkeer zal u niet in door Al-Shabaab gecontroleerd gebied terecht komen. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat u bij terugkeer in het vizier van Al-Shabaab zal komen omwille van uw talenkennis, uw accent of omdat u gedurende langere tijd in het buitenland hebt verbleven. Verder stelt het CGVS vast dat er bij de vergelijking met arrest 274160 van 16 juni 2022 enkele kanttekeningen dienen gemaakt te worden. Ten eerste dient gewezen te worden op het genderverschil. De verzoekster in bovenvermeld arrest is namelijk een vrouw. Zij argumenteerde dat zij in België zichzelf kon ontwikkelen en dat dit in een Somalische context, een patriarchale samenleving, dit niet mogelijk zou zijn. Ook zou de mogelijkheid bestaan dat zij op jonge leeftijd en tegen haar wil zou moeten trouwen eens zij zou terugkeren naar Somalië (zie RvV arrest 274160). Aangezien u tot het mannelijke geslacht behoort, kan worden aangenomen dat u geen gendergerelateerde moeilijkheden zal ondervinden bij terugkeer naar Somalië. Verder kan ook worden opgemerkt dat de verzoekster uit dit specifieke arrest 13 jaar oud was toen zij Somalië verliet en in België aankwam. Door haar jonge leeftijd was de verzoekster ook in staat naar school te gaan in België. Dit in tegenstelling tot uw vertrek uit Somalië, waarbij u al meerderjarig was. U verbleef nadien nog 13 jaar in Kakuma, waar u de westerse waarden logischerwijs niet kan hebben eigen gemaakt (zie notities CGVS, p. 24). Er dient dus opgemerkt te worden dat de beschreven situatie in dit arrest weinig representatief is voor uw situatie. Dit geldt eveneens voor de in dit arrest gemaakte beoordeling.*

Tot slot moet nog gewezen worden op het gegeven dat u tot de clan Haber Gedir behoort. Hoewel u geen zicht geeft op uw familiaal netwerk bij terugkeer, is het niet onbelangrijk om aan te stippen dat u tot één van de dominante clans in Mogadishu behoort. Abgal, Haber Gedir en Murusade, allen subclans van de Hawiye, vormen samen de voornaamste clans van Mogadishu en hebben ook milities die actief zijn in de Somalische hoofdstad. Deze milities zijn de facto de belangrijkste bron van bescherming voor burgers in Mogadishu (Cf. COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 21 maart 2023 (update), p. 49).” Door in zijn verzoekschrift louter de aangehaalde vrees om te moeten werken voor Al-Shabaab, dan wel door hen te worden gevisieerd, te herhalen, brengt hij de gedane beoordeling – die pertinent is en door de

Raad wordt bijgetreden niet aan het wankelen. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan, op grond waarvan kan worden vastgesteld dat hij omwille van zijn kennis van het Swahili, zijn verblijf in Kenia, zijn reisweg naar Europa of zijn tweejarig verblijf in België een persoonlijke vervolgingsvrees dient te koesteren.

4.1.10. Wat betreft de door verzoeker neergelegde documenten, treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat deze hoogstens aantonen dat verzoeker heeft verbleven in een vluchtelingenkamp in Kenia, wat niet ter discussie staat.

4.1.11. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij Somalië heeft verlaten omwille van een vrees voor Al-Shabaab. Evenmin heeft verzoeker aangetoond een vervolgingsvrees te moeten koesteren omwille van zijn kennis van het Swahili of zijn verwestering. De Raad acht het motief in de bestreden beslissing aangaande het onaannemelijke gedrag van zijn buurvrouw, die hem hielp vluchten naar Kenia, overbodig, zodat een onderzoek hiervan zich niet opdringt. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet is voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat de loutere verwijzing naar de humanitaire situatie in Somalië en Mogadishu geen betrekking heeft op verzoekers persoon en aldus niet volstaat om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu met socio-economische of humanitaire moeilijkheden riskeert te worden geconfronteerd die uitgaan van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit Mogadishu, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

4.2.3. De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie bijgebracht door beide partijen, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

4.2.4. De Raad merkt op dat de commissaris-generaal het EUAA-rapport “*Country Guidance Somalia*” van juni 2022, UNHCR’s “*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*” van september 2022, het EUAA-rapport “*Somalia Security Situation*” van februari 2023 en de COI Focus “*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*” van 21 maart 2023 heeft ter kennis gebracht in de bestreden beslissing.

Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van Al-Shabaab die direct en indirect de confrontatie aangaat met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Het geweld neemt de vorm aan van schietpartijen tussen verschillende groeperingen en gerichte moord- en terreuraanslagen. Naast Al-Shabaab zijn ook ISS, de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu. Het langdurig verkiezingsproces heeft het politieke landschap en het veiligheidsklimaat gedestabiliseerd.

Tijdens de verslagperiode gaat het aantal door ACLED geregistreerde geweldincidenten in stijgende lijn. Het geweld kent piekmomenten, namelijk in februari 2022 (voorafgaandelijk aan de parlementaire verkiezingen), april 2022 (voorafgaandelijk aan de presidentiële verkiezingen) en augustus 2022. ACLED registreerde tijdens de verslagperiode voor de categorie “*violence against civilians*” in totaal 53 burgerdoden voor 58 incidenten, waarbij het merendeel gerichte moorden met een vuurwapen waren, waarvan het motief niet altijd gekend is. Wat betreft “*explosions/remote violence*” werden tijdens de verslagperiode 202 doden gemeld voor 70 incidenten, waarvan de meeste burgers. ACLED heeft drie ernstige aanslagen van Al-Shabaab geregistreerd, waaronder een dubbele bomaanslag op het ministerie van onderwijs in oktober 2022, waarbij 120 mensen om het leven kwamen – waarvan het merendeel burgers – en meer dan 300 mensen gewond geraakten. In de COI Focus van Cedoca kan worden gelezen dat de veiligheidsomstandigheden in Mogadishu voortdurend worden opgevolgd. Als er zich fundamentele wijzigingen of ontwikkelingen voordoen die de situatie ter plaatse aanzienlijk veranderen, dan werkt Cedoca deze COI Focus zo snel mogelijk bij. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoeker niet aan dat hij over relevante informatie beschikt die het bovenstaande beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprijkt. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

4.2.5. Gelet op de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad de beoordeling van de commissaris-generaal bij dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld in Mogadishu dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Uit de landeninformatie bijgebracht door beide partijen, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Tevens in navolging van de commissaris-generaal, stelt de Raad vast dat de mate van het willekeurig geweld in Mogadishu hoog blijft zodat een mindere mate aan individuele elementen is vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. *In casu* haalt verzoeker aan dat hij reeds zestien jaar geleden Mogadishu verlaten heeft en daar geen familiaal netwerk meer ter beschikking heeft. Hij concretiseert echter niet waarom dit risicoverhogende elementen zouden zijn. De Raad benadrukt dat verzoeker geen duidelijk zicht heeft geboden op zijn familiaal netwerk (zie *supra*) en dat verzoeker behoort tot de Haber Gedir clan, zijnde één van de dominante clans in Mogadishu, waartoe hij zich desgevallend kan richten voor hulp. Evenmin blijkt uit de stukken van het rechtsplegingsdossier dat de persoonlijke omstandigheden van verzoeker van die aard zijn dat hij een groter risico loopt dan andere burgers om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

4.2.6. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is.

De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend drieëntwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES